

6

Santiago Vila-Puig (Sabadell, 1931), inicia la seva relació amb la fotografia el 1942 quan els seus pares, el pintor Joan Vila-Puig i Maria Codina, tots dos interessats pel llenguatge de la fotografia, li varen regalar la que serà la seva primera màquina fotogràfica, una Kodak "Baby Brownie", amb la que captarà les seves primeres imatges. Aquesta fascinació inicial es convertirà en una vocació que pren la seva màxima intensitat entre 1956 i finals dels anys 70', donant lloc a un conjunt d'obres que descriuen una mirada intensa i particular.

Influenciat pels moviments artístics del moment, la seva fotografia és travessada per un rigor estètic que el porta a plantejar recerques formals més pures i abstractes. El recull de fotografies que es mostren en aquesta exposició formen part de l'arxiu personal de l'autor i ens semblava interessant donar llum a aquest desconegut patrimoni per a poder-lo compartir.

3 de maig al 20 de juliol de 2012

l'exposició podrà visitar-se
de dilluns a dijous de 17 a 20 h
i divendres d'11 a 13h.

juliol d'11 a 13 h

FUNDACIÓ
BOSCH I CARDELLACH

Fundació Bosch i Cardellach
Carrer de la Indústria, 18 bxs
08202 Sabadell
Tel.: 93 725 85 64
secretaria@fbc.cat
www.fbc.cat

SANTIAGO VILA-PUIG
fotografies 1956 - 1978

1

4

5

2

3

1. **Abstracció II**, Banyoles, 1959   2. **Estadi**, Sabadell, 1960
 3. **Pas a nivell**, Bellaterra, 1956   4. **Bosc cremat**, Bellaterra, 1960
 5. **Montanya**, Els Monegres, 1960   6. **Autoretrat**, Bellaterra, 1961

Portada. **Abstracció I** (fragment), Banyoles, 1959

La meva dèria per la fotografia

Per fer fotografies cal disposar, evidentment, d'una màquina de retratar, i en la meua infantesa no era pas massa fàcil que un vailet com jo en pogués tenir una a les mans. Els temps eren uns altres i, ben al contrari del que passa avui, els pocs aparells mínimament sofisticats que existien només estaven a l'abast d'uns pocs privilegiats, entre els quals jo no em podia comptar.

Per contra, si en els meus pocs anys ja barrinava possibilitats fotogràfiques –m'atreia entrar en el món apassionant de la imatge–, era degut a un precedent que tenia ben a prop: Maria Codina, la meua mare, havia practicat de jove i amb encert la fotografia, fet gairebé insòlit en una noia sabadellenca de la primeria del segle XX. La qualitat dels seus clixés va quedar evidenciada en la mostra que la Fundació Palau i Fabre de Caldes d'Estrac oferí la primavera de l'any 2011, en què s'exposaren una dotzena de fotografies fetes en aquella població del Maresme entre els anys 1916 i 1922, en les quals Maria Codina feia servir com a models pescadors, gent del poble, estiuejants i barques reposant a la sorra prop del mar.

La mare impressionava plaques o pel·lícula 9x12 amb una càmera Kodak, que ens fou requisada en un registre el mes de desembre de 1938.

Sortosament a casa hi havia encara una altra màquina de retratar, que es va salvar de la requisada. Era la primitiva Kodak “vest pokect” del pare, el pintor Joan Vila Puig, amb què el meu progenitor va fer, al llarg de la seva vida, un gran nombre d'interessants fotografies. Però en aquells anys difícils –els meus primers coincidiren amb els de la guerra civil– mai no se'm va acudir demanar al pare que me la deixés per començar a practicar. No va ésser fins l'any 1941 quan em vaig atrevir a fer els primers retrats amb la veterana màquina i he de confessar, tot i els magres resultats, que m'il·lusionava veure els positius que em lliuraven a la casa Andrés del carrer del Sol (llavors general Mola) de Sabadell.

L'any 1942 els pares em regalaren la que seria la meua primera màquina: una Kodak “Baby Brownie” amb la qual fotografiava els meus germans, el gat, el gos i el jardí de casa, com també alguna locomotora de vapor, per les quals ja sentia autèntica afeció.

Va ésser a Prada de Conflent –població on viatjàrem l'any 1955 per assistir a un concert del mestre Pau Casals– on vaig comprar el meu primer aparell amb cara i ulls: una Kodak “Retinette Type 022” amb la qual aconseguia clixés d'on en sortien bones fotografies. Algunes de les d'aquesta mostra estan fetes amb la Retinette.

El proper i definitiu pas va ésser l'adquisició l'any 1956 d'una “Rolleicord” que amb pel·lícula 6x6 em brindà un seguit d'engrescadores possibilitats... que, d'altra banda, em portaren a considerar que no n'hi havia prou amb cercar el tema, enquadrar i prémer l'obturador: era indispensable fer també les còpies i les ampliacions. Per aconseguir-ho havia de disposar de laboratori, ampliadora i tot el material bàsic. Al fons del garatge de casa hi vaig instal·lar el meu modest quarto fosc –cobert actualment amb la pàtina que el pas dels anys atorga– on havia passat llargues hores gaudint de l'emoció de veure aparèixer sorprenentment la imatge sobre el paper fotogràfic submergit en la cubeta del revelador.

Santiago Vila-Puig, Bellaterra, febrer de 2012